

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.105/2023. számú ügyben Szegeden, 2023. június 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 14. sorszámú

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2022. október 13. napján kihirdetett 8.B.224/2022/22. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét

megváltoztatja:

A vádlott1 vádlott terhére megállapított rablás büntettét [Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés g) pont] rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés g) pont],

a testi sértés büntettének kísérleteként értékelt cselekményét [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] *testi sértés büntettének* [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], míg

a garázdaság büntettét [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] *minősíti.*

A személyi szabadság megsértésének büntetteként értékelt cselekményét *testi sértés vétségének* [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] *is minősíti.*

A *testi sértés vétsége tekintetében is visszaeső* vádlott szabadságvesztésének tartamát *10 (tíz) évre enyhíti.*

Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét *helybenhagyja* azzal,

hogy a jármű önkényes elvételének büntette kísérletének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 380. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont 1. fordulat, míg a 2. rendbeli magánlaksértés vétségének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 221. § (1) bekezdés 1. fordulat.

A vádlott1 vádlott által a 2022. október 14. napjától 2023. június 22. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 43.636,- (*negyvenháromezer-hatszázharminchat*) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Törvényszék vádlott1 vádlottat rongálás vétségének [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] vádja alól felmentette. A vádlott ellen tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást megszüntette.

[2] vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés g) pont 1. fordulat], 2 rb. testi sértés büntetében, melyből 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés és Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és c) pont], jármű önkényes elvétele büntetének kísérletében [Btk. 380. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont 1. fordulat], garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] és 2 rb. magánlaksértés vétségében [Btk. 221. § (1) bekezdés].

[3] Ezért a törvényszék vádlott1 vádlottat – a rablás büntette és a jármű önkényes elvétele büntetének kísérlete vonatkozásában mint különös visszaesőt, a 2 rb. testi sértés büntette, a személyi szabadság megsértésének büntette, a garázdaság büntette és 2 rb. magánlaksértés vétsége tekintetében mint visszaesőt – halmazati büntetésül 14 év szabadságvesztésre és 10 évre a közügyektől eltiltásra ítélte.

[4] A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2020. június 30. napjától 2022. október 13. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. A Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bevételezett tárgyak lefoglalását megszüntette és azok közül a telefon típusa mobiltelefont kiadni rendelte a vádlottnak, míg a további tárgyak megsemmisítését rendelte el. A magánfél1 magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat 567.569.-Ft eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- a vádlott a minősítés ellen, mivel a rablást nem követte el és az életveszélyt okozó testi sértést sem, csak testi sértést, illetve a büntetés enyhítéséért,
- a vádlott védője a vádlottnak a rablás büntetének vádja alóli felmentése érdekében, az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában eltérő minősítésért, valamint enyhítésért.

[6] A védő a fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a rablás büntetének megállapítása téves, mivel a célzat, azaz a jogtalan eltulajdonítás

nem állapítható meg, illetve az nem bizonyított. Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete kapcsán kifejtette, hogy az életveszély nem alakult ki, a testi sértés nem irányult életveszély okozására, illetve az nem bizonyított. A büntetés enyhítése körében hivatkozott arra, hogy a kiszabott szabadságvesztés a bűncselekmények tárgyi súlyához képest kiemelkedően súlyos.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.116/2022/16. számú indítványában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részének helyesbítésére, illetve az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítésére tett észrevételeket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének, mivel annak a befejezett alakzata valósult meg. E körben az elsőfokú ítélet jogi indokolásának a helyesbítését indítványozta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott terhére rótt személyi szabadság megsértésének büntette mellett a magánféllel sértett sérelmére megvalósított könnyű testi sértés vétségét nem állapította meg, mivel a két bűncselekmény valóságos alaki halmazatban történő megállapításának van helye. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítésére, valamint a bűnösségi körülményekre is tett észrevételeket. Összességében az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részének megváltoztatását, a vádlott 2 rb. testi sértés büntetteként értékelt cselekményének – amelyből 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt – testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], a személyi szabadság megsértésének büntetteként értékelt cselekményének további testi sértés vétségének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] is történő minősítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg a rablás büntettének és a jármű önkényes elvétele büntette kísérletének helyes jogszabályi alapját. A büntetést a 2 rb. testi sértés büntette és a testi sértés vétsége miatt tekintse visszaesővel szemben kiszabottnak, továbbá állapítsa meg, hogy a bv. intézet neve a vádlott tényleges tartózkodási helye.

[8] A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott védője fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat. A vádlott terhére megállapított rablás büntettével kapcsolatban kifejtette, hogy nem állapítható meg annak elkövetése, mivel a rablás célzatos bűncselekmény, és a történeti tényállás alapján a vádlott a mobiltelefont ugyan elvette, de az eltulajdonítási célzat hiányzott, így ebben az esetben bűncselekményt nem követett el. Hangsúlyozta, hogy a vádlott kizárólag azt akarta megakadályozni, hogy sértettl sértett telefonáljon, illetve saját maga is telefonálni akart, így hiányzik az eltulajdonítási szándék. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla ezen bűncselekmény vádja alól mentse fel a vádlottat.

[9] Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete vonatkozásában indítványozta, hogy az ítéltábla eltérően, súlyos testi sértés büntetteként minősítse a vádlott cselekményét.

[10] A büntetés enyhítésére irányuló indítványát azzal indokolta, hogy viszonylag rövid idő alatt nagyszámú bűncselekmény elkövetése történt, amelynek jelentős részét beismerte a vádlott és a terhére rótt bűncselekmények összességének tárgyi súlyára tekintettel álláspontja szerint lényegesen eltúlzott az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés. Ugyan az formálisan megfelel a büntetőjog szabályainak, azonban az adott ügyben eltúlzott, figyelemmel arra is, hogy a vádlott igaz többszörösen büntetett előéletű, de korábban erőszakos bűncselekményeket nem valósított meg, valamint hosszú ideje előzetes fogva tartásban van.

[11] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az írásbeli indítványában foglaltakat fenntartotta.

[12] A vádlott az utolsó szó jogán a felszólalásában a megbánásának adott hangot, ugyanakkor hivatkozott arra is, hogy sértett1 sértett kezéből azért kapta ki a telefont, hogy a sértett ne hívjon segítséget, illetve sértett2 sértett esetében életveszély „okozás” nem történt.

[13] A bejelentett fellebbezések közül a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések megalapozottak, az ítéltábla osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészségnek az eltérő minősítésekre vonatkozó álláspontját is.

[14] Az elsőfokú ítéletnek a felmentő és a szabálysértési eljárást megszüntető rendelkezései jogerőre emelkedtek, e tekintetben az ítélet nem képezte a másodfokú felülbírálat alapját.

[15] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a rablás büntette és az életveszélyt okozó testi sértés büntette tekintetében az elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 591. § (1) és (2) bekezdése szerint teljeskörűen, míg a Be. 590. § (4) bekezdése alapján a további bűncselekmények tekintetében korlátozottan bírálta felül.

[16] Az utóbbi bűncselekmények vonatkozásában a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás irányadó volt, ugyanakkor a felülbírálat e tekintetben is kiterjedt a Be. 590. § (5) bekezdésében, (5a) bekezdésében és (7) bekezdésében írtakra.

[17] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának az akadályát képezné.

[18] Az elsőfokú bíróság a tényállás-felderítési feladatának eleget tett és a vád tárgyát képező lényeges, releváns tényekre nézve a szükséges körben és terjedelemben a bizonyítást felvette. A másodfokú eljárásban további bizonyítás felvételére indítványt nem terjesztettek elő az arra jogosultak, és figyelemmel a tényállás felderítettségére, annak törvényes alapja sem volt.

[19] vádlott1 vádlott a rablás büntette és az életveszélyt okozó testi sértés büntette kivételével beismerte a bűnösségét. Védekezésében arra hivatkozott, hogy sértett1 sértett mobiltelefonját nem eltulajdonítási szándékkal és nem erőszakkal vette el, továbbá tagadta, hogy a szándéka életveszélyes sérülés okozására terjedt volna ki.

[20] Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást a vádlott ezen védekezésével szembenálló bizonyítékokra, így a sértettek és más tanúk vallomásaira, az igazságügyi szakértői véleményekre, a helyszíni szemle jegyzőkönyvére és fényképmellékletére, illetve egyéb okirati bizonyítékokra alapította. A vádlott bűnösségét tagadó - de ezen súlyosabb bűncselekmények tekintetében is a tényekre kiterjedően beismerő - vallomásával szemben megfelelő indokát adta annak, hogy miért vetette el a vádlott azon védekezését, amely szerint sértett1 sértett kezéből egy hirtelen mozdulattal azért kapta ki a mobiltelefonját, hogy azzal a sértett ne tudjon segítséget hívni. A törvényszék megfelelő indokok mellett vetette el a vádlott azon védekezését is, hogy a sértettnek vissza akarta adni a mobiltelefonját, amire nem is került sor, azt a nyomozó hatóság foglalta le nála. Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel és alaposággal állapította meg sértett1 sértett fizikai és egészségi állapotát és azt, hogy a cselekmény elkövetésekor sértett1 sértett gyenge fizikumú, mozgásában korlátozott, idős és beteg személy volt.

[21] A törvényszék sértett2 sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában a tanúvallomásokra, az igazságügyi orvosszakértői véleményre, az orvosi dokumentációkra, illetve az igazságügyi orvosszakértőknek a tárgyaláson tett megállapításaira figyelemmel helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott sértett2 sértettet legalább

egy alkalommal ököllel, közepesen nagy erővel arcon ütötte, amelynek következtében az idős korú sértett előbb a helyiség belső falának, majd a földre esett és eszméletét is elvesztette.

[22] Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége iratszerű és logikus.

[23] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeit megállapító részét az ügyiratok tartalma alapján – osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját – akként helyesbítette, hogy az ítélet [5] bekezdésében írt elsőfokú ítélet kelte 2016. január 19. napja, továbbá kiegészítette azzal, hogy a [9] bekezdésben írt ügyben a Jászberényi Járásbíróság a vádlottat a 2022. augusztus 12. napján kelt és 2022. szeptember 21. napján jogerőre emelkedett 13.Bpk.519/2022/2. számú büntetővégzésével mint visszaesőt kábítószer birtoklásának vétsége miatt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette (másodfokú iratok között 13. sorszámmal határozat).

[24] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapvetően megalapozottnak bizonyult, amelyet csak kismértékben kellett kiegészítenie az ítéltáblának - osztva a fellebbviteli főügyészségi észrevételt - a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok egybehangzó adatai alapján a következők szerint:

[25] Az elsőfokú ítélet [23] bekezdését azzal, hogy a többszörös vérzéses agyzúzódás közvetlen életveszélyes sérülésnek minősül (elsőfokú 20. sorszámmal tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 2-3. bekezdés, 6. bekezdés).

[26] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon észrevételét, hogy az elsőfokú ítélet [19] bekezdését azzal kell kiegészíteni, hogy a vádlott sértett3 sértett gépkocsiját használni kívánta, mivel ezen bűncselekmény tekintetében a másodfokú felülbírálat korlátozott, a tényállást megalapozottnak kell tekinteni, ezért annak kiegészítésére nem kerülhet sor. Ezen kívül a kiegészítés egyébként sem szükséges, mivel az elsőfokú ítélet [19] bekezdésében megállapított objektív tényekből megállapítható, hogy a vádlott szándéka sértett3 sértett gépkocsijának használatára, és nem eltulajdonítására irányult.

[27] Az elsőfokú ítélet tényállása a fenti kiegészítéssel együtt megalapozott, az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[28] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményeit nagyrészt törvényesen minősítette.

[29] A rablás büntette kapcsán a vádlott és a védő vitatták a jogtalan eltulajdonítási célzat megállapíthatóságát.

[30] Az irányadó tényállás szerint a vádlott sértett1 sértettet a kezében lévő mobiltelefon átadására szólította fel. Miután sértett1 sértett ezt megtagadta, a vádlott megragadta a sértett telefont tartó jobb kezét, azt megcsavarta és így a telefont a sértett kezéből kivette, azt zsebre tette és a helyszínről elvitte. A telefon később a rendőrség közreműködésével került vissza a sértetthez. A vádlott és a védő ezzel kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy a telefon elvétele azért történt, hogy a sértett ne tudjon telefonálni és így módon segítséget kérni.

[31] Ezzel kapcsolatban rámutat az ítéltábla, hogy nem a motívum, hanem a célzat a jogtalan eltulajdonítás. Nem annak van jelentősége, hogy az motiválta a vádlottat az elvételésben, hogy a sértett ne tudjon telefonálni, hanem annak, hogy ezt úgy akarta elérni, hogy a telefont eltulajdonítási célzattal, vagyis a telefon feletti rendelkezési jog gyakorlásának célzatával elvette.

[32] Ahogy arra az elsőfokú bíróság az ítélet [84] bekezdésében helyesen hivatkozott, a vádlott magatartása a sértettet mint tulajdonost a telefonkészülék feletti jogi uralmából, vagyis a dolog feletti birtoklásából, használatából és rendelkezési jogából kizárta.

Miután a vádlott a telefont elvette és magával vitte, már ő döntött a dolog sorsáról, már a vádlott gyakorolta a rendelkezési jogot. A motívum (vagyis a sértett telefonálásának megakadályozása) és a célzat (a telefon feletti uralom megszerzése) elvált egymástól. Erre figyelemmel helyesen következtetett arra a törvényszék, hogy a vádlott a sértett telefonkészülékét jogtalan eltulajdonítási célzattal vette el.

[33] Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott erőszakot alkalmazott az idős, beteg sértettel szemben, ugyanakkor ezen cselekmény minősítése során elmulasztott hivatkozni a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 365. § (1) bekezdés *a) pont 1. fordulatra* (vagyis az erőszakkal elkövetésre). Erre figyelemmel az ítéltábla a vádlott terhére megállapított rablás büntetést ekként minősítette. Arra helyesen következtetett a törvényszék, hogy a vádlott a rablást a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követte el.

[34] Azt a fellebbviteli főügyészségi álláspontot is osztotta az ítéltábla, hogy a törvényszék tévesen minősítette a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének, mivel a vádlott ezen bűncselekmény befejezett alakzatát valósította meg.

[35] szakértől igazságügyi orvosszakértő egyértelmű szakvéleménye szerint a többgócú vérzéses agyzúzódás közvetlen életveszéllyel járó sérülés, ugyanakkor a konkrét esetben életveszélyes állapot nem alakult ki a sérülés elhelyezkedése és az agy diffúz sorvadásának a sértett életkori sajátosságként értékelhető állapota miatt. Miután a ténylegesen bekövetkezett többgócú vérzéses agyzúzódás közvetlen életveszéllyel járó sérülésnek minősül, az, hogy az életveszélyes eredmény ténylegesen bekövetkezett-e vagy sem, irreleváns volt, mint ahogy nem volt jelentősége annak sem, hogy a szakértő szerint ennek elhárítása nem igényelt műtéti beavatkozást és a konzervatív kezelésre jó gyógyulást mutatott. Ha a sérülés életveszélyes, akkor a bűncselekményt életveszélyt okozó testi sértésnek kell minősíteni akkor is, ha a sértett az orvosi ellátásakor közvetlen életveszélyben nem volt, illetve a későbbi – akár halálos – szövődmény kialakulását a szakszerű orvosi gyógykezelés hátráltatta el, vagy az éppen a sértett életkori sajátosságaként értékelhető állapota miatt nem alakult ki.

[36] A fentiekre figyelemmel a vádlott ezen cselekménye az életveszélyt okozó testi sértés [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] befejezett alakzatát valósította meg (Szegedi Ítéltábla Bf.III.622/2016/10., Szegedi Ítéltábla Bf.I.426/2022/11., Debreceni Ítéltábla Bf.II.601/2013/4.).

[37] Ezen bűncselekmény vonatkozásában az elsőfokú ítélet jogi indokolását azzal is helyesbítette az ítéltábla, hogy mivel a vádlott sértett² sértettet legalább egy alkalommal ököllel, közepes-nagy erővel arcul ütötte, a nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására az egyenes szándéka terjedt ki. Az ütés következtében a sértett a helyiség belső falának, majd a földre esett, s ennek során közvetlen életveszéllyel járó többgócú vérzéses agyzúzódást szenvedett el. A bántalmazás módjából és mechanizmusából következően a vádlott szándéka nem terjedt ki az életveszélyes sérülés okozására, hanem azt azért nem látta előre, mivel a tőle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta, ezért az életveszélyes sérülés vonatkozásában a hanyag gondatlansága állapítható meg (Btk. 8. § 2. fordulat).

[38] Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, a Btk. 9. §-ára figyelemmel az életveszélyt okozó testi sértés szándékos alakzata valósul meg abban az esetben is, ha az elkövető szándéka testi sérülés okozására irányul, de az életveszélyes eredmény vonatkozásában a gondatlansága állapítható meg (3/2013. BJE I/4. pontja).

[39] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon megjegyzését is, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének a megállapítására azért sem kerülhetett

sor, mivel ilyen esetben az elkövető szándékának az életveszélyes sérülés bekövetkezésére ki kell terjednie, ami jelen esetben nem állapítható meg, viszont a vegyes bűnösségű bűncselekmények kísérlete fogalmilag kizárt (BH2004. 492.).

[40] Tévedett a törvényszék, amikor a személyi szabadság megsértésének büntette mellett valóságos alaki halmazatban elmulasztotta megállapítani magánféllel sértett sérelmére megvalósított könnyű testi sértés vétségét.

[41] A törvényszék álláspontja az volt ezzel kapcsolatban, hogy bár az irányadó tényállás szerint a vádlott magánféllel sértett sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése során több nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott a sértettnek, azonban a sértett sanyargatásával elkövetett személyi szabadság megsértése mellett a Btk. 164. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétsége halmazatban nem állapítható meg, a bűncselekmények között fennálló halmazat csupán látszólagos, és a könnyű testi sértés vétségét a személyi szabadság megsértésének e minősített esete konzumálja, magába olvasztja.

[42] Az irányadó bírói gyakorlat szerint azonban a sértett sanyargatásával elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette a testi sértés tényállását nem foglalja magában szükségszerűen, így a két bűncselekmény valóságos alaki halmazatban történő megállapításának nincs akadálya (BJD 9574., BH1981. 96. II. és BH2003. 442.).

[43] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a vádlott személyi szabadság megsértésének büntettként értékelt cselekményét testi sértés vétségének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] is minősítette.

[44] Mellőzte az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolásából az eltérő minősítésre figyelemmel a [100]-[102] bekezdésekben foglaltakat.

[45] A garázdaság büntettét az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a Btk. 339. § (2) bekezdés c) pontja szerinti fegyveresen elkövetettnék.

[46] A Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál, míg az 5. pont szerint fegyveresen követi el a bűncselekményt, aki a működőképes lőfegyvert, robbanóanyagot, robbantószer, robbanóanyag vagy robbantószer felhasználására szolgáló készüléket tart magánál, vagy annak utánzatával fenyegetve követi el a cselekményt. Az irányadó tényállás IV. pontja szerint a vádlott a sértettnél lévő vascsővet elvette, amivel egy ízben közepes-nagy erővel sértett4 sértett bal kezére ütött. Erre figyelemmel a cselekménye nem fegyveresen, hanem felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének minősül.

[47] A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott a vádban foglalt valamennyi bűncselekmény elkövetését beismerte, a beismerésnek ugyanis nem a minősítésre, hanem a cselekmény elkövetésére, s az ehhez kapcsolódó bűnösségre kell kiterjednie. További enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla a bűncselekmények elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást, továbbá azt, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás és kényszerintézkedés terhe alatt (Kúria 56. BKv. III/10. pont), valamint, hogy az életveszélyes sérülés okozására a hanyagsága terjed ki. Az eltérő minősítésre figyelemmel az ítéltábla mellőzte az enyhítő körülmények közül azt, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleti szakban megrekedt.

[48] A vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele 5 évtől 22 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, a büntetés kiszabása során irányadó törvényi középérték 13 év 9 hónap.

[49] A bűnösségi körülmények fenti helyesbítésére is, valamint a bűncselekmények jellegére, a rablás és az életveszélyt okozó testi sértés módjára tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a törvényi középértéket kismértékben meghaladó szabadságvesztés eltúlzott, és annak lényeges enyhítése volt indokolt.

[50] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] A Kúria 61. számú BK vélemény 3. a) pontjában meghatározottak szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatainál a törvényi tényállási fordulat megjelölésével kell utalni az elkövetési magatartásra, amelyet az elsőfokú bíróság részben elmulasztott.

[52] A jármű önkényes elvételének büntette kísérletének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 380. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés a) pont 1. fordulat, mivel a vádlott az idegen gépi meghajtású járművet mástól azért *vette el*, hogy jogtalanul használja, míg a 2. rendbeli magánlaksértés vétségének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 221. § (1) bekezdés *1. fordulat*, miután a vádlott a sértettek lakásába *bement*.

[53] A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött időt.

[54] Tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezések részben eredményre vezettek, az ítéltábla megállapította, hogy a Be. 576. § (1) bekezdése a) pontja és a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[55] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2023. június 22.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel
bíró helyett:
Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.105/2023/14. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 8.B.224/2022/22. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2023. június 22.

Szegedi Ítéltábla
2.Bf.105/2023/14..

9

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

tisztviselő